

Nr 335.

Av herr **Johansson** i Sollefteå, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 41, med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 25 april 1919 (nr 222) angående beredande i vissa fall vid skogsavverkning och kolning av härbäрге åt arbetarna m. m.*

Frågan om lagstiftningsåtgärder för åstadkommande av bestämmelser om skäligen bostäder för skogs- och flottningsarbetare, sysselsatta på områden där bostad saknas, är omkring 20 år gammal. Jag hänvisar här om till den kortfattade historik, som med anledning av min motion nr 103 år 1925 andra lagutskottet anförde i sitt utlåtande nr 20 för 1925.

Då Kungl. Maj:ts förslag till skogshärbärgeslag år 1919 framlades, yrkade jag i motion på utvidgning av den föreslagna lagens tillämplighetsområde. Andra lagutskottet tillstyrkte dock bifall till det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget. Men utskottet tillstyrkte dessutom skrivelse i det syfte som i motionen föreslagits.

Lagförslaget antogs av kamrarna. Men skrivelseförslaget förföll på grund av kamrarnas skiljaktiga beslut, i det att första kammaren avtog, medan andra kammaren biföll skrivelseförslaget.

Med anledning av ovannämnda motion nr 103 år 1925 hemställde andra lagutskottet för andra gången om utredning i motionens syfte, vilket även blev riksdagens beslut.

Redan de yttranden som avgåvos av socialstyrelsen och specialinspektören över 1925 års motion borde ha varit tillräckliga motiv för ett bifall till motionen. Socialstyrelsen säger då bland annat:

»Rättvisa och billighet synes emellertid fordra, att samma förmåner i mån av behov tillförsäkras även andra arbetarkategorier, som utföra sitt arbete under i stort sett enahanda förhållanden som förenämnda arbetare.»

Specialinspektören (skogs- och flottledsinspektören) säger omedelbart ifrån att »vad då först vägarbetena beträffar, synes otvivelaktigt ett starkt behov av reglerande åtgärder i här ifrågavarande avseende förefinnas». I slutet av sitt utlåtande framhåller han även, att en komplettering av skogshärbärgeslagen på sätt som av motionären påyrkats och med den ändring som han föreslagit skulle ha till följd, att de stall, som vid flertalet omnämnda arbeten äro erforderliga, även bliva underkastade samma föreskrifter som nu gälla för de stall, i vilka vid avverkningsarbeten använda hästar inhysas.

Detta är även en mycket viktig synpunkt som bör beaktas.

Redan då socialstyrelsens första förslag till skogshärbärgeslag var ute på remiss ifrågasattes av en länsstyrelse en utsträckning av lagens tillämplighetsområde till att avse vad slags arbete som helst och framhölls

i sådant hänseende, att även vid andra arbeten i glest befolkade trakter än de i lagförslaget omnämnda, exempelvis dikningsföretag och vägbyggnader, behovet av förbättrade bostadsvillkor för arbetarna ofta vore synnerligen kännbart.

Det måste beklagas att Kungl. Maj:t i sin nu framlagda proposition nr 41, om lagens tillämplighetsområde, icke har tagit steget fullt ut och föreslagit lagens utvidgning i den utsträckning som *rättvisa och billighet fordra*. Ty stora grupper av arbetare måste fråga sig varför ej denna lag skall gälla för dem då de arbeta i skogarna, från bostäder avlägsna orter, under *fullständigt samma förhållanden* som de med skogsavverkningsarbeten sysselsätta arbetarna. Denna fråga måste särskilt de arbetare göra sig som ibland ha lagens skydd då de äro sysselsatta vid skogs-, kolnings- och flottningsarbeten, men sakna detta skydd, då de äro sysselsatta på avlägsna orter vid olika arbeten och under samma förhållanden som vid de arbeten lagen omfattar.

Bortsett från de flesta flottningsföreningar och vissa länsstyrelser, som i frågor av denna art i regel i sina utlåtanden följa de förstnämnda, ha dock vid remissen av detta lagförslag framkommit förslag tillräckligt bärande till förmån för en större utsträckning av lagens tillämplighetsområde. Ty bland dem, som tillstyrkt en större utvidgning av lagen än vad Kungl. Maj:t föreslagit, finnes en del verkligt sakkunniga och opartiska personer, vilket förhållande särskilt bör beaktas.

På grund härav tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 41 om ändring i vissa delar av lagen den 25 april 1919 (nr 222) angående beredande i vissa fall vid skogsavverkning och kolning av härbäрге åt arbetarna m. m. måtte av riksdagen erhålla följande ändrade lydelse:

Lag

angående beredande i vissa fall vid arbete av härbäрге åt arbetarna m. m.

§ 1.

Bedrives arbete på sådant avstånd, — — — sådant härbäрге.

Vid sådant arbete åligger — — — vid arbete.

I fråga — — — om arbetarskydd.

§ 3.

(Samma som Kungl. Maj:ts förslag.)

Stockholm den 4 februari 1931.

C. O. Johansson,
Sollefteå.